

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 2. Consilia Dei semper tendunt in bonum nostrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

no, cognatione, tali indolè ac complexio-
 quibus inter se homines mirabili varietate
 differunt? Hoc temerè fieri nequaquam
 tuit. Immò crederem potiùs uti, S. Augustinus
 §. de civis. cap. 9. ait, Deum nullum esse, qui
 vel in hac re divinam sapientiam ac boni-
 tem requirerem. Hæc sunt judicia Dei in-
 culata, innocua, & irreprehensibilia per
 nos, nivis instar candidos designata.

§. II.

*Consilia Dei semper tendunt in bonum
 nostrum.*

Fateamur igitur necesse est, quod
 Deus optimus maximus Pater noster
 & Conditor, ita habeat perfectissimam
 scientiam omnium conditionum vitæ
 corporis & animæ, inclinationum omni-
 um talentorum, operationum & functionum
 omnium vivendi generum quibus homines
 in hoc mundo inter se differunt, nec
 rerum quæ nobis utiles sunt & salutare,
 etiam quæ damnosæ ac noxiæ. Jam
 non sit difficilius largiri ista quam
 utpote omnia sub potenti ejus manu con-
 tuta & subiecta voluntati, inferre sanè po-
 mus, quod infallibiliter donet nobis ea
 sunt magis è re nostrâ, hoc est quæ conducunt

ad assequendam beatitudinem, quæ est fors
 nostra æternum parata in cœlis. Hæc enim
 sola, ut sanè loquamur & verè, res nostra est,
 & negotium in manu nostrâ situm; res aliæ
 omnes vanitas sunt & afflictio spiritus, etiam
 testimonio eorum qui omnia experti sunt:
Vidi cuncta, quæ sunt sub sole; dixit Ecclesta-
 stes Regum maximus ac potentissimus de-
 gustatis omnibus hujus mundi bonis, & ecce
universa vanitas & afflictio spiritus capite 1.
 Quid sunt omnes honorificæ occupationes
 & functiones hominis intra naturæ fines se-
 cundum carnem & sanguinem opera sua glo-
 rificantis, quæ vulgi quidem admiratio plau-
 susque excipiunt populares, at supra solem
 ad cœlestem promerendam mercedem non
 extollunt? Quid inquam sunt aliud quàm nu-
 gæ, fraudes & fortunæ ludibria: sint etiam
 propagationes imperij, regnorum lucra, vi-
 ctoriæ omnium quæ unquam terrâ marique
 reportatæ sunt, celeberrimæ, si in ijs non in-
 est aliqua virtus cœlum spectans, si est hono-
 rum ambitus, si labor humanus, & felicitas
 duntaxat temporalis, quid sequetur nisi um-
 bratilis gloria, quam tempus dissipabit sicut
 ventus evanidam nubem nullo post se reli-
 cto vestigio. Et tunc dicetur: *Quid habet am-
 plius homo de universo labore suo quo laborat*

sub sole Eccle. 1. Nimirum de labore que-
 borat unice pro se, pro sua cupiditate ac
 Inptate, cuius nihil charitatem proximi
 hil Deum, nihil Coelum spectat. Hoc
 dixi, Deum donare nobis ea semper qua-
 set esse e re nostra. Non quod tribuat sem-
 qua pertinent ad emolumentum nego-
 rum huius mundi, in quo velut in exilio,
 tam moramur, constituentes nobis hic
 manentem civitatem, quam peregrina-
 ut viatores futuram stabilemque inquirat
 quod praecipue Deus respicit tanquam
 cum aeternitatis nostrae qui ultimus
 communis omnium hominum conventus
 quo finitur negotium negotiorum omni-
 quod absolute Apostolus vocat *negotium*
strum. 1. Thess. 4. Huc destinavit nos Deus
 dem ubi certam quietis ponamus aeternam
 Huc dirigit consilia sua & ordinat semper
 providentiae suae. Nostrum nunc est cum
 vna Majestate conspirare omniconatu
 que studio in hunc finem, ad hunc scopum
 toto corde, tota mente, totis viribus ac
 omnibus suspiriis collimare; nam ab illo
 errantes nihil egimus, frustra laboravimus
 omnia perdidimus, penes totum perditum
 venies quidquid extra JESUM in homi-
 bus posueris, ait verissime religiosissimus
 Thomas à Kempis, l. 2. c. 7.